

Ηγάπα να πιστεύω ότι η προσευχή της μητρός του έτελεσφόρησεν τὰ συμβάντα δὲ τοῦ βίου αὐτοῦ τὰ τε εὐτυχῇ καὶ δυστυχῇ πάντοτε ἀπέδιδεν εἰς τὴν θεῖαν Πρόνοιαν.

Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

Ἐτελεύτησεν ἄρτι ἐν Παρισίοις εἰς τῶν διαπρεπεστάτων σοφῶν καὶ συγγραφέων τῆς Γαλλίας, ὁ Λιττρέ, ἀνὴρ μέγα ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ κτησάμενος κύρος ἕνεκα τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. Ἀνῆκε εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου Κόντ ιδρυθεῖσαν σχολὴν τῆς θετικῆς φιλοσοφίας ((philosophie positiviste) μετὰ πολλοῦ ζήλου ὑπερμαχήσας τῶν δογμάτων αὐτῆς. Ἦτο ἀδάπτιστος, ἄθεος· περιεφρόνει καὶ ἐνέπαιζε τὴν θρησκείαν τοῦ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ σταυρωθέντος ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ κόσμου. Ἀλλ' ὀλίγας ἐβδομάδας πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τοῦ διαταράσσεται ὑπὸ μελαγχολικῶν σκέψεων· ἐξηγέρθη ἡ συνείδησις αὐτοῦ καὶ κατείδε τὸ βάραθρον εἰς ὃ ἐξωθεῖτο· ἐπίστευσεν τότε εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν καὶ εἰς τὴν ἀνταπόδοσιν, ἣν τέως πεισμόνως ἥρνειτο. Προσκαλεσάμενος ἱερεῖα ἐξωμολογήθη, τὴν δὲ προτεραίαν τοῦ θανάτου αὐτοῦ βαπτισθεὶς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐκοινωνήσας τῆς θείας εὐχαριστίας. Ἐδεήθη τοῦ Θεοῦ νὰ συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ μετὰ συντριβῆς καρδίας ἐπεκαλεῖτο τὸ ὄνομα τοῦ Αὐτρωτοῦ, ὃν ἐν τῷ βίῳ περιεφρόνει· τὸ ὄνομα δὲ τοῦτο προφέρων παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰς τὸν πλάστην. Μέγα τὸ ἔλεος τοῦ ὑψίστου καὶ μεγάλη ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ φωνὴ τῆς συνειδήσεως ἥτις εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ.

Ο ΜΑΡΤΥΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Δὲν εἶναι μυθιστορία εἶναι γεγονὸς, πιθανὸν ὅμως νὰ μὴ εἶναι μόνον εἰς τὸ εἶδος τοῦ. Ὅπως δὴποτε καὶ ἀνέχῃ τὸ πρᾶγμα διηγούμεθα ὅ,τι ἤκουσα καὶ εἶδον. Ἐκαλεῖτο Δουβιβίε, παιδίον γενναῖον, πρᾶον ὡς ἄρνιον, ὑπηρετικόν, εὐχαρι... Πλὴν τὸ δυστυχὲς ἦν καταβεβλημένον ὑπὸ τινος ἐλαττώματος... Τί λέγω; ὑπὸ ἀληθοῦς μονομανίης...

Οἱ τυπογραφικοὶ χαρακτῆρες κατεγοήτευον αὐτὸ, τὸ ὄνειρόν του καὶ ἐξ αὐτῶν ἔτι τῶν θρανίων τοῦ σχολείου ἦτο νὰ ἴδῃ τὸ ὄνομά του τετυπωμένον. Αἱ δὲ μόλις ἐξῆλθε τοῦ πανεπιστημίου *alma mater* οὐδὲν σπουδαιότερον εἶχε, εἰμὴ νὰ ριφθῇ ὡς ἀπηλπισμένον εἰς τὴν φιλολογίαν.

Δυστυχὲς παιδίον!

Τὸ βλέπω εἰσέτι διατρέχον ὅλα τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων μετὰ τα χειρόγραφα τοῦ ὑπὸ μάλης. Οἱ ὑπηρετῆται τὸν ἐγνώριζον καὶ ὅτε διακρίνον αὐτὸν εἰς τὰ κάτω τῆς κλίμακος ἀνέκραςον.

Ἐ! Κόρις!... ἀνωφελῶς ἀναβάνετε!... δὲν εἶναι τις ἐν τῷ γραφεῖῳ.

Ἐκεῖνο ὅμως ἀπαθὲς, ἀποφασιστικόν, πλήρες ἐλ-

πίδος ἀνῆρχετο τὰς βαθμίδας καὶ εἰσδύον ἐν μεγάλῃ βίᾳ εἰς τὸ γραφεῖον ἔλεγε·

— Θὰ προσμείνω τὸν συντάκτην. Τέλος κατήντησε νὰ τὸν θεωρῶσιν ὡς ἐπιπλόν. Ὑπνώττειν ἐν τινὶ γωνίᾳ ἐπὶ ὁλοκλήρους ὥρας ὑπ' οὐδενὸς παρατηρούμενος· ἐπερίμενε τὸν συντάκτην!

Ἐνίοτε—σπανιώτατον τὸ τοιοῦτον—ἐλάμβανε ἐπὶ τινὰ στιγμὴν ἐλπίδας ἐγένετο δὲ τοῦτο δασάκις τὸ προσωπικόν τοῦ γραφείου ἤλασσε. Οἱ νεωστὶ ἐρχόμενοι μὴ γινώριζοντες αὐτὸν ἐδέχοντο ἐνίοτε τί ἐκ τῶν χειρογράφων τοῦ ὑπισχνούμενου εἰς αὐτὸν νὰ τὸ ἀναγνώσῃ.

Δὲν ἐχρειάζετο πλεόστον διὰ νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς τὴν μετριόφροναν κατοικίαν του, λαμβάνων στάσιν ἰδιαιτέρην καὶ καταμετρῶν τοὺς διαβαίνοντας μετ' αὐτοῦ τοιοῦτον, ὡς νὰ τοῖς ἔλεγε...

Χαίρετε!... Καὶ ἐγὼ ἐπίσης θὰ ἴδω ἴσως αὔριον τὸ ὄνομά μου τετυπωμένον.

Αὕτη ἡ ἐπαύριον δὲν ἐφαίνετο ποτέ!

Πλὴν!... ἀπατώμαι... δις παρ' ὀλίγον νὰ γίνῃ.

Πρῶτον εἰς τινὰ τῶν νεκρογεννῆ των ἐκείνων νησῶν, αἵτινες παραδίδουσι τῷ Θεῷ μετὰ τὸν τρίτον ἀριθμὸν τὸ πνεῦμα, ὅπερ ἡδύνατο νὰ ἔχῃσι.

Ὁ ἀτυχὴς Δουβιβίε μόλις ἐπίστευσεν ὅ,τι ἔβλεπε.

Πλὴν ἦτο ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, καὶ εἰς εὐτυχίαν ἀνέκφραστον ὁπότε ὁ διευθυντὴς τοῦ φύλλου τῷ εἶπεν·

— Ἐλθετε ἀπόψε νὰ λάβητε τὰς διορθώσεις.

— Τὰς διορθώσεις!... Τὰς διορθώσεις κάτωθι τῶν ὁποίων θὰ εὐρίσκονται τὰ ὀκτὼ ταῦτα στοιχεῖα Δουβιβίε. Ἐβλεπεν ὄνειρον ἐρηγορῶς, οὕτω τοῦλάχιστον ἐνόμιζε.

ὦ! πόσον ἡ ἡμέρα τῷ ἐφάνη μακρὰ! πλὴν τέλος παρήλθεν αὕτη.

Μόλις ἐφθασε ἡ πέμπτη ὥρα καὶ ὁ Δουβιβίε μετὰ πάλλουσαν καρδίαν εἰσῆλθεν εἰς τὸ τυπογραφεῖον ἐνθα τῷ ἐνεχείρισαν δύο ῥάκη χάρτου ὕγρα ἕνεκα τῆς προσψύσεως τοῦ πριστηρίου... Ἐθριάμβευσε...

Δεκάνκις ἀνέγνωσε καὶ ἐπανεγένωσε τὸ ἄρθρον του... Εἰκοσάκις ἐγένεθη τῆς εὐτυχίας τοῦ νὰ θαυμάσῃ τὴν ὑπογραφὴν του.

Τὴν ἐπαύριον λίαν πρῶτ' ἐπορεύετο εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἵνα ζητήσῃ τριάκοντα ἀντίτυπα μετὰ τοῦδε ἀνεκδότου πεζῆς συγγραφῆς του.

Πλὴν... κατηραμένη ἀπάτη ἡ θύρα ἦτο κεκλεισμένη, ἐργάτης δὲ τις τῷ λέγει περιφρονητικῶς.

Τὸ ἄρθρον σας!... Τὸ φύλλον δὲν ἐξεδόθη καὶ δὲν θὰ ἐκδοθῇ διότι, ἐπειδὴ χρεωστοῦσι πολλὰ χρήματα εἰς τὸν τυπογράφον ἀρνεῖται οὗτος νὰ τὸ τυπώσῃ.

Ἡ δευτέρη συγκίνησις τοῦ δὲν ὑπῆρξεν ἥττον δριμύτητος πρῶτης.

Ἡ πεζὴ συγγραφὴ τοῦ ἐγένετο ἐπίσης δεκτὴ μετὰ